

Les residències per a gent gran i la independència

written by Jubilats-Gent Gran per la Independència | 9 de gener de 2021

La quantitat de diners que el pressupost 2020 de la Generalitat, a través del programa 315 de Promoció de l'Autonomia Personal, destina al sistema residencial en el seu conjunt és de 1.064.588.450,94 €, els quals representen el 2,31% del pressupost total de despeses del sector públic de Catalunya.

Per altra banda, si avui Catalunya fos un estat independent disposaríem de manera immediata de 16.800 milions d'euros anuals més procedents dels impostos que ara ens espolia l'Estat espanyol i que no tornen: el perpetu dèficit fiscal. D'aquests 16.800 milions, 2.000 milions anirien a cobrir les despeses de la independència i els 14.800 milions restants romandrien disponibles per a incrementar els pressupostos de despeses.

Seguint el mateix criteri de distribució de recursos utilitats en el pressupost 2020, hauríem d'aplicar a aquests 14.800 milions disponibles el 2,31% per a obtenir la quantitat addicional en què correspondria augmentar la despesa assignada al sistema residencial, així passariem a disposar de quasi 350 milions més i arribaríem als 1.400 milions enfront dels poc més de 1.000 milions actuals.

Resulta obvi que aquest important increment, superior al 32%, permetria millorar ostensiblement el sistema. Ara bé, aquest significatiu augment de recursos resoldria tots els problemes que pateix? Deixaria de grinyolar el sistema residencial amb aquesta injecció econòmica? La resposta a aquestes preguntes és que molt probablement, no.

El sistema residencial català, a banda de l'augment de recursos, necessita també un canvi de model. La realitat fa evident que són massa els aspectes que no funcionen. Des de l'incompliment flagrant per part dels poders públics del paper de garants del benestar de la gent gran dependent, fins a l'assalt cada cop més massiu d'empreses privades al sector, moltes de les quals alienes al món dels serveis socials i amb l'únic objectiu d'aconseguir el màxim benefici possible a costa del que calgui i sense cap mena d'escrúpols.

I entremig un llistat interminable de greuges amb irregularitats de tota mena, interessos inconfessables, incompetència sistemàtica, desatenció sanitària, desistiment de funcions, incompliment de contractes, explotació laboral, maltractaments de tota mena, equipaments deficientes, llistes d'espera interminables, prestacions de dubtosa eficiència, reiterades acusacions penals, absència d'auditories públiques, controls de qualitat febles o inexistent, inspeccions ineficients, mecanismes d'avaluació dubtosos, conxorxes

empresarials, tripijocs econòmics dins els conglomerats empresarials, cartera de serveis obsoleta, concerts/concessions/col·laboracions sota sospita, tracte inadequat vers els residents, descontrol i incompliment de ràtios de personal, contractació pública no transparent, absència de participació i control familiar, edatisme, manca de formació als professionals, entitats del tercer sector fosques, entramats empresarials amb dubtosos objectius, externalitzacions injustificades, finançament públic poc clar, irrupció de fons voltors, falses fundacions, desistiment de gestió, actuació de lobbys i grups de pressió, insuficiència de personal, inversors sense escrúpols, dèficits i errors organitzatius, incompliment o absència de protocols adequats, publicitat enganyosa, defugiment de responsabilitats, persistència de retallades econòmiques, inexistència o insuficiència de sancions, sancions ineficients, insostenibilitat sistèmica, manca d'informació permanent, tracte vexatori cap a les persones, manca general de transparència, vulneració de drets dels residents i un llarguíssim i vergonyant etcètera.

Per a revertir tot això ens cal una decidida voluntat de canvi però també deslliurar-nos definitivament de les imposicions de l'estat opressor. La independència esdevé la gran oportunitat que tenim per a capgirar un sistema que no sols no compleix amb els seus objectius sinó que, com s'ha vist amb la crisi sanitària de la covid, pot generar un greu problema social al nostre país. L'elaboració d'una constitució pròpia i un nou cos legislatiu ha de permetre construir una Catalunya lliure de tuteles corruptes, opressores i extractives i feta d'acord amb les nostres aspiracions d'un país socialment just on els poders públics siguin capaços de garantir de manera efectiva el dret de la gent gran dependent a una vida digna, lliure d'explotació, de maltractaments i de discriminacions. I, per a poder dur a terme aquest procés quan arribi l'hora, estem obligats a preparar-nos i a treballar des de ja mateix en la re-invenció i en la profunda transformació del nostre sistema

residencial.

Òscar Garcia Valera i Carles Feliu
Sectorial Jubilats-Gent Gran
Assemblea Nacional Catalana